nagybandó

SZARVASHIBÁK

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 18. szám, 2019. május 3.

Kilencéves kislányom rákeresett a Grimm testvérek *Hófehérke* című meséjére, meg is lelte MEK-ben (mek.oszk.hu), elkezdte olvasni, aztán már jött is hozzám, hogy „apa, ezt nem hiszem el! Ennyi helyesírási hibát egy mesében!” Az udvari vadásznál nem mentünk tovább, a levadászott hibákból ennyi elég volt. Kigyűjtöttük a mondatrészeket, szép kis csokor lett így is: „Egyszer, amint varr, megszúrja a tű az újját, s mit gondol, mit nem, kinyitja az ablakot, hogy frissen húllott hóval mossa le a vért. Mert éppen húllott a hó javában. (...) aki olyan fehér volna mint a hó (...) megáldotta egy leánykával, ki fehér volt mint a hó (...) Könnyü arra válaszolnom: Te vagy a legszebb, asszonyom! (...) növekedett Hófehérke, napról-napra szépült, (...) Haj! megijedt erre a királyné, kékült, zöldült az arca, majd felvetette a boszúság! Mit! hogy nálánál szebb legyen Hófehérke! Ettől az órától fogvást nem nézhette Hófehérkét, mert ha csak rápillantott, elsárgult az irigységtől. Nem volt többé nyugodalma sem éjjel, sem nappal, s mind azon törte a fejét, hogy’ pusztítsa el Hófehérkét. Gondol ide, gondol oda, ő bizony behivatja az udvari vadászt, s megparancsolja neki...”

Nos, kislányom azt üzeni a királynak, hívassa be az udvari vadászt, és addig lövöldözzön a levegőbe a sörétes puskájával, amíg ezeket és a mese folytatásában föllelhető összes hibát ki nem javítja egy felelős szerkesztő, mert őt és az apukáját majd felveti a bosszúság.